

Ideologia

febrer 1, 2012 • [Opinions/Articles](#)

Ideologia es un mot nascut als vols del 1800 quan Destutt de Tracy, un filòsof racionalista francès el va utilitzar per referir-se a l'estudi de les idees, tal és l'etimologia del mot. Marx considera la ideologia com un sistema de representació del món utilitzada per la classe dominant per legitimar la seva privilegiada posició. A fina el concepte d'ideologia com les representacions del món però lligades a les condicions materials d'existència, la realitat que envolta la vida humana.

Sociològicament una ideologia és un conjunt d'idees que interpreten la realitat i són acceptades com veritables per algun grup social convertint-se en un signe d'identitat d'aquest grup.

El món està en constant evolució, transformació, de manera que el que avui podem considerar cert, demà serà fals i al inrevés. Per aquest motiu les ideologies tancades a rebre idees noves o eliminar-ne de velles, cau en el mateix sectarisme que les religions on les idees tenen un origen diví i per tant son infal·libles i indiscutibles, també passa en molts grups polítics que s'aferren a un món que ja no existeix. Aquesta és la ideologia que criticava Marx —«...aquesta deformació en la descripció de l'home és conseqüència de l'interès de la classe dominant per mantenir-se en la seva situació de domini»— (Marx, “La Ideologia Alemanya” 1846). Per tant una ideologia que no qüestionï el seu corpus està condemnada al sectarisme.

Un dels objectius de l'assemblea és trobar els vincles d'unió de totes les persones, individus, que volen una revolució que capgiri els valors tradicionals de la propietat, el masclisme i l'explotació. Aquest vincles han de sorgir d'una ideologia que ha de servir per identificar-nos com a grup social.

El segle XX ha estat el clímax de l'era industrial per donar pas al segle XXI a l'era cibernètica (o com es vulgui dir). Això obliga a un replantejament de totes les idees que arrosseguem des de les diverses tradicions dins EUiA, tanmateix no partim del no-res, ja hi ha una realitat existent, la que es vol transformar, i això ens obliga a marcar polítiques concretes en «*medi ambient i sostenibilitat*» que a l'hora obliguen a tractar els temes de «*treball*», «*sanitat*» i «*educació*»

Algunes i alguns pensaran que m'he deixat els temes d'igualtat i de violència masclista. Ho he fet expressament. Espero que quedi aclarit en el que ve a continuació.

L'estructura de la societat, des de temps d'Aristòtil, segurament abans, està fonamentada en l'existència del patriarcat, basat en la creença que *hi han que han nascut per a manar i altres per a creure*. Així el definia Aristòtil i que va ser adoptat pel cristianisme. Un patriarcat basat en el poder absolut del patriarca, amo i senyor, que sota el seu domini te la responsabilitat de la família, muller, fills i algun protegit i és, el patriarca, qui treu profit del rendiment de la propietat, terres, cases, bèsties i esclaus. Com deia Hesíode: —«*primer la propietat, després la muller i per últim el bou de l'arada que és l'únic esclau del que disposa el pobre*»—

Fins el segle XX hem considerat que les revolucions tenien un fonament exclusivament material basat en la producció i distribució de bens. Aquesta forma de fer he estat molt útil perquè les classes explotades aconseguissin millorar les condicions de vida, fins el punt que actualment, en els països civilitzats, està garantit el poder cobrir les necessitats d'homeòstasi, bàsiques pel desenvolupament de la vida, i a més un munt de necessitats fictícies provocades per la *societat de consum* que ens han portat a una situació completament insostenible, tan mateix no ha posat fi a que hi continuïn havent-hi explotadors i explotats perquè es segueix mantenint l'estructura patriarcal.

El patriarcat ha evolucionat amb el pas dels temps, el nínxol social que ocupaven els esclaus a Grècia i Roma, el van ocupar els serf del feudalisme i finalment, la classe obrera en l'era industrial. De la mateixa manera que les relacions del patriarca amb la propietat evolucionaven, també ho feien les relacions familiars, essent cada cop més repressives amb les dones per la creença cristiana que la dona era l'origen de tots els mals de la Terra, ja que Eva, va ser la causant de l'expulsió de l'Edèn. Als inicis de la revolució industrial, amb el contracte social, apareix un patriarcat, que Carola Pateman anomena *patriarcat fraternal*, que és l'origen de la situació actual de la dona, una igualtat jurídica que permet que el patriarca sigui una dona però que no acaba amb l'essència del patriarcat i la masculinitat del poder.

Una de les consignes del 15M cridava: —*«la revolució serà feminista o no serà»*— Aquesta es una gran veritat ja que la propera revolució ha de tenir com a fita l'abolició total del sistema patriarcal.

Per això el primer gran tema a tractar en l'Assemblea es *«la llibertat femenina i les noves masculinitats, claus per abolir el patriarcat»* i aquest es un tema en el que les dones ja porten un llarg camí recorregut i per tant son elles les que han de dur la iniciativa cercant plegats, homes i dones, aquesta nova masculinitat que donarà fi definitivament al patriarcat. Per això cal fomentar les organitzacions feministes i participar-hi recordant sempre que la submissió de les dones és sols una de les dues potes del patriarcat. Pel que fa a la propietat, el mot patriarcat és sinònim de capitalisme i pel que fa a la família, de masclisme.

Per això crec que l'encapçalament de la 110¹ Assemblea ha de tenir uns principis ideològics suportats per dues potes, *la sostenibilitat* i *la feminització* i que es resumeixen en una, *eliminar el sistema patriarcal*. Hi aquest ha d'ésser l'eix transversal de tota la política d'EUiA.

Tot això implica que cal donar-li una nova significació al mot 'esquerres' que ens prevengui del que el multimilionari Richard Branson, creador del grup Virgin, a anomenat 'reinventar el capitalisme'.

Una de les consignes que es cridava en les places del 15M: és —*«No som de dretes ni d'esquerres, som els de baix i anem contra els de dalt»*— Els termes *dreta* i *esquerra* han perdut el seu significat, si és que alguna vegada n'han tingut algun de definit.

El concepte 'dreta' te una fàcil definició: —*«és de dretes qui no és d'esquerres»*— i el terme *esquerra* neix d'una manera anecdòtica amb la revolució francesa i després es va aplicar a la Primera Internacional i d'aquesta manera, avui, és d'esquerres qui es sent hereu d'aquella tradició, des d'els socialdemòcrates als comunistes i anarquistes amb totes les seves variants.

Actualment els conceptes dreta i esquerra s'entenen, popularment, com símbols del propi patriarcat. La dreta és la que confia que el patriarca cuidarà adequadament de la seva propietat i de la seva família, mentre que l'esquerra és la que creu que hi ha d'haver un control estatal del patriarcat per garantir que es tracti amb cura la propietat i la família. Però tant esquerres com dretes es veuen com fidels continuadors del patriarcat.

Es a dir, per recuperar la dignitat del concepte *esquerres* cal que el moviment 15M es senti hereu de la tradició revolucionària encetada amb la Primera Internacional i per això cal que EUiA en recuperi l'esperit i l'adeqüi als temps actuals.

Barcelona 01/02/2012

Salut i plaer.

Ramon Cases